

jo pa utegnil zadeti ali ne zadeti, — ne vemo. Vsekako bilo bi tudi mogoče, da je Bog tega čevljarja tako opomnil, naj ostane le pri svojih kopitih, kajti tak človek ni za visoko politiko.

Fehring, 9. sep. (Pogreb.) Danes obhajali smo tukaj žalostno slovesnost — pogreb tukajšnjega gospoda župnika Blaža Stermana. Blagi pokojnik, vrli sin slovenske matere, rojeni so pri sy. Miklavžu blizu Ljutomera, kaplanovali so celih 20 let v Cmureku in bili župnik v Fehringu, na veliki župniji, 18 let. Za blagi značaj pokojnika kaže že to, da sta si bila z visokočastitim g. kanonikom Robičem celih 40 let nerazdružljiva prijatelja. Niso minule učenemu gospodu profesorju počitnice, katerih bi ne prebili na stani ljubeznjivega prijatelja Stermana. Dne 8. sept. je mrtvoud razrušil to prijateljstvo. K pogrebu se je zbralo 36 duhovnikov med temi 9 rojakov v Slovenecv. Nadgrobnico govorili so dolgoletni in zvesti prijatelj Stermanov. Slovenec g. duh. svetv. Josip Kovačič, doma iz Ormoža in župnik v Feldbachu. Ljudstvo je zelo plakalo po svojem župniku. Naj v miru počivajo! —a.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar pripeljali so se v soboto v Požego, kjer so bili slovesno vsprejeti. Pred mestom jih je čakal župan z mestnim odborom. Pri Komitatni hiši pozdravljali so cesarja nadvojvoda Jožef, generali in duhovščina. Popoldne vsprejeli so bosensko deputacijo, katero je vodil general Apel. Zvečer priredilo je Zagrebško „Kolo“ z vojaško godbo sprevod pred stanovanjem Nj. veličanstva; cesar so stali pri odprtem oknu, ljudstvo jih je pozdravljalo navdušeno z „živio!“; „Kolo“ je pelo narodne pesmi. Pred manevrom ogledovali so cesar vojake zahodnega oddelka. Manever je trajal tri in pol ure. Ob 6. uri bil je dvorni diner, h kateremu je bilo povabljenih mnogo odličnjakov; cesar odpotovali so denes ob 3. uri popoldne, v Ogerski Brod dójdejo ob 5. uri in od tod potujejo dalje ob 7. uri zvečer. — Prva seja državnega zbora bode 22. t. m.; dnevni red je ta-le: a) uvednje in obljuba starostnega predsednika, b) nastavljenje perovodij začasne posle, c) obljuba poslancev, d) poročilo c. kr. vlade, da se državni zbor slovesno otvori 26. t. m. — V Gradcu je umrl baron Mecsery, nekdanji minister in namestnik štajerski. — Dr. Černy bil je zopet županom v Pragi izvoljen, pa izvolitve ni sprejel zaradi družinskih razmer; denes se vrši nova volitev. — Ogersko ministerstvo poslalo je vsem železniškim upravam ukaz, da se imajo vsi uradniki do 1. avg. 1886 naučiti madjarščine, če ne, se imajo odpustiti. — Poljaki so

v preteklem tednu obiskali razstavo v Budimpeštu; bili so zelo slovesno sprejeti.

Vnanje države. Katoličani na Nemškem imeli so v Münstru shod, kjer se je pokazalo, da katoličani na Nemškem, akoravno jih vlada preganja, še niso izgubili poguma. — Francoski naučni minister izdal je do učiteljev okrožnico, v kateri poudarja, naj se učitelji ne umešavajo v volilno agitovanje; oni imajo sicer pravico po svojem prepričanju voliti pa ne agitovati. —

Špansko ministerstvo izrazilo je nemški vladi obžalovanje zavoljo izgrediv proti nemškemu poslaniku v Madridu. Španski listi pišejo, da je zdaj povsodi mir in da se nikjer več ne ponavljajo demonstracije; kakor se čuje, deli se slednje pisanje, katero je došlo od španskega kabineta v Berlinu v dva dela. V prvem delu izraža se obžalovanje in opravičevanje zaradi žaljenja, katero se je zgodilo nemškemu poslaniku in izreka se, da se hoče dati zadoščenje; v drugem delu dokazujejo se obširno španske pravice do Karolinskih otokov. — Angleška vlada je formalno sprejela ruske predloge gledé zulfikarske soteske. S tem bode bržčas konec afganskega prašanja. — Od 6. avg. do 20. sept. je na Laškem 146 oseb za kolero zbolelo, 86 pa pomrlo. — V Ningpu na Kitajskem bil je resen upor; vojaki, kateri so šli tje, da zatró upor, morali so pobegniti; zgubili so 40 mož. — V Cimbebasiji v južnej Afriki bilo je umorjenih 103 misijonarjev in več drugih Evropejcev.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje Slovencev v zlato Prago in slavni Velegrad.

Srčne želje slovenskih in hrvaških romarjev so bile spolnjene. Videli smo slavni Velegrad, videli glavno mesto Moravske, lepo Brno, zlato Prago in cesarsko mesto Dunaj.

Na Dunaj smo se pripeljali 15. avgusta zjutraj ob 1/8. Na kolodvoru nas so že čakali naši slovenski rojaki in drugi Slovani, ki so nas prav pristrčno sprejeli. Čeh dr. Lenoh nas ljubeznjivo pozdravi, za kar se mu g. Hribar iz Ljubljane srčno zahvali. Tisti den smo na Dunaju ostali in kolikor je bilo mogoče v naglici ogledali. Dunaj je velikansko mesto, ki ima že čez 1 milijon stanovnikov. Kamor se oko ozre, ne vidi se drugega, kakor hiše, palače, cerkve in množica ljudi, ki kakor mravlje v mravljišču sem ter tje tekajo, kakor bi se bali, da česa ne zamudijo. Srce Dunajskega mesta je stara in preslavna cerkev sv. Štefana s svojim prelepim, 135 metrov visokim zvonikom. Pa tudi cerkev iz obljube (votivna), ki je bila še le pred nekaterimi leti dozidana, stoji krasna, kakor cvetlica sredi prelepih drugih poslopij. Ondu blizo je mestna hiša s